

Άγιος Αθανάσιος: «Γιατί μένει η εκκλησία θεοσκοτεινή; Να μου ανάβετε κάθε μέρα τα καντήλια»!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Λαογραφικά στοιχεία και παραδόσεις

Τον Άγιο [τον Άγιο Αθανάσιο πολιούχο Παιανίας] περιβάλλουν θρύλοι και παραδόσεις από όπου προκύπτει ότι τον οποίο σέβονταν και τιμούσαν ακόμα και οι Τούρκοι της περιοχής.

Από το βιβλίο «Ιστορία της Παιανίας»*:

Στον Άη-Θανάση -αφηγείται η αιωνόβιος Παγώνα Χούντα- πήγαιναν οι παππούδες μας για να λειτουργηθούν. Τότε, πριν χτιστεί το χωριό (εννοεί προ του 1690) δεν ήταν άλλη εκκλησία εκεί γύρω.

Όλος ο κόσμος που έμενε στο χωριό του Κόκλα πήγαινε κι έπαιρνε νερό στο πηγάδι του Άη-Θανάση, γιατί δεν υπήρχε άλλο. Στο ίδιο πηγάδι πότιζαν και τα άλογα τους οι Τούρκοι. Εκεί έπλεναν τα ρούχα των Τούρκων και τα δικά τους οι Έλληνες.

Το νερό τότε ήταν άφθονο και τρεχούμενο, ερχόταν από τη Σέζα. Το πηγάδι, ήταν ανάβαθο και αστείρευτο. Γύρω από το πηγάδι υπήρχαν δώδεκα πολύ παλιές γούρνες για πλύσιμο και για πότισμα.

Τις θυμάμαι όταν ήμουν ακόμη μικρή. Τώρα είναι λίγες (σημ. δεν υπάρχει καμιά). Οι γιαγιάδες μας, συνεχίζει η αφηγήτρια, όταν ήταν γιορτή, χόρευαν γύρω από εκείνο το πηγάδι.

Οι Τούρκοι είχαν διατάξει μία φορά τον χρόνο να μαζεύονται εκεί οι νέες και να χορεύουν μπροστά τους. Ήθελαν να δουν ποια κορίτσια ήσαν όμορφα για να τα πάρουν. Αυτή η συνήθεια κρατήθηκε και όταν ακόμη «τραβήχτηκε» το χωριό αργότερα, πιο πάνω (εννοεί την ίδρυση του χωριού, μετά το 1690).

Και συνεχίζει:

«Τα βάσανα όμως των παιδιών που χόρευαν γύρω από το πηγάδι, μπρος στα μάτια του Τούρκου, τα έβλεπε ο Άη-Θανάσης. Αυτοί όμως δεν τον λογάριαζαν. Για πολύ καιρό οι Τούρκοι είχαν απαγορεύσει να ανάβουν οι παππούδες μας τα καντήλια του.

Κάποιο βράδυ, ο Άγιος φανερώθηκε στην προγιαγιά του Θανάση Χριστόδουλου και της είπε:

«Γιατί μένει η εκκλησία θεοσκοτεινή; Να μου ανάβετε κάθε μέρα τα καντήλια». – «Πώς να τα ανάψω αφού είναι οι Τούρκοι»; – «Να πας και να μη φοβηθείς», είπε ο Άγιος.

Από τότε πήγαινε αυτή ή ο γιος της νύχτα για να κάνει τη χάρη του. Περνούσαν μέσα από τα άλογα των Τούρκων που έμεναν εκεί κοντά. Τα άλογα χλιμίντριζαν και τα σκυλιά γαύγιζαν, αλλά οι Τούρκοι δεν τους έβλεπαν.

Ένα βράδυ είδαν τον Χριστόδουλο και του έριξαν. Η σφαίρα όμως εξοστρακίστηκε, γύρισε πίσω και σκότωσε τον Τούρκο που τον τουφέκισε...

* Μπούρας Χαρ.- Ανδρεάδη Ρ.- Καλογεροπούλου Α., Εκκλησίες της Αττικής, Αθήνα 1969, σ. 236- 238

Από την ιστοσελίδα της Ιεράς Μητρόπολης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής:
<https://imml.gr/mnimia/ieros-naos-agiou-athanasiou-paianias/>

Πηγή: [pemptousia](http://pemptousia.gr).gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)